

การพัฒนาความตั้งใจจดจ่อ โดยใช้โปรแกรมฝึกสติ Bowii Model สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มสมาธิสั้น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล
จังหวัดนครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาความตั้งใจจดจ่อ โดยใช้โปรแกรมฝึกสติ Bowii Model สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มสมาธิสั้น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีศึกษาที่เข้าร่วมในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นจำนวน 1 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) โปรแกรมการฝึกสติเพื่อพัฒนาความตั้งใจจดจ่อในเด็กสมาธิสั้น Bowii Model 2) แบบประเมินพฤติกรรมความตั้งใจจดจ่อ สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สมาธิสั้น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 โดยมีการประเมินเป็นวินาที

ผลการวิจัยพบว่า

1.) เด็กกลุ่มสมาธิสั้นที่ได้รับโปรแกรมการฝึกสติ Bowii Model เพื่อพัฒนาความตั้งใจจดจ่อในเด็กกลุ่มสมาธิสั้น มีความตั้งใจจดจ่อในด้านการบริหารความตั้งใจ (Executive control) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับด้านต่างๆ พัฒนาขึ้นจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารความตั้งใจ (Executive control) ลำดับสอง ด้านความตื่นตัว (Alerting) และด้านการจัดเรียง (Orientation) ตามลำดับ

2) เด็กกลุ่มสมาธิสั้นที่ได้รับโปรแกรมการฝึกสติ Bowii Model เพื่อพัฒนาความตั้งใจจดจ่อในเด็กกลุ่มสมาธิสั้น มีพฤติกรรมการแสดงออกภาวะสมาธิสั้นภายหลังการฝึกสติ โดยใช้โปรแกรมการฝึกสติ Bowii Model พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งหุนหันพลันแล่นลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05